

Ur *Den Kommunistiska Internationalen* N:o 4 (maj 1921)

Den Kommunistiske Internationales sektioner.

Redogörelse för Amerikas förenade kommunistpartis värksamhet.

I en av de tidigare rapporterna har vi redogjort för de omständigheter, under vilka de kommunistiska partiernas förening genomfördes. Till detta förenade, parti är det Kommunistiska Arbetarpartiets tidigare medlemmar och ungefär 60 % av medlemmarna i Amerikas Kommunistiska Parti nu anslutna. Föreliggande redogörelse ger en bild av det partiarbete, som utträttats under tre och en halv månad efter sammanslagningen.

Partiets styrka.

Antalet delegerade, som hade deltagit vid den förenade konferensen, representerade enligt noggrann räkning 10,644 medlemmar. Omkring 40 0/0 av valdeltagarna tillhörde det tidigare Kommunistiska Arbetarpartiet, ungefär 60 0/0 Amerikas Kommunistiska Parti. Värkställande utskottet fick i uppdrag att förena alla nyssnämnda medlemmar i en organisation. Hela juni och en del av juli ägnades åt förväkklighandet av detta uppdrag. Ehuru detta organisationsarbete under de första sex veckorna försiggick i raskt tempo efter en noggrannt utarbetad plan, och ehuru det nya partiet redan var i stånd till en aktiv revolutionär värksamhet i bestämd riktning, har det dock ännu ej lyckats att lösa uppgiften om att i den nya organisationens led få med alla de element, vilkas representanter deltog i konferensen. Fulla medlemssiffran för det nya partiet uppgår enligt officiell statistik för ögonblicket till ungefär 7,000.

Dock växer denna siffra för varje dag. Till partiet strömmar det tidigare existerande Socialistiska Partiets medlemmar, vilka hade utträtt ur detta till följd av den förra året i partiet inträffade splittringen, vilken medförde bildandet av två nya socialistiska partier, samt till följd av masshäktningarna och förföljelserna under sistlidna januari. Detta allt har bidragit till att partiet i år har haft stor framgång. Den under januariförföljelserna från Amerikas Kommunistiska Parti avfallna tidigare ungerska federationen av Amerikas Kommunistiska parti har sålunda bl. a. ombildats till en sektion under det Förenade Kommunistiska Partiet. Partiets inflytande vinner vidare allt fastare mark bland de svenska arbetarna, som efter splittringen i Socialistiska Partiet bildade en självständig sektion. Vidare för partiet ett energiskt organisationsarbete bland medlemmarna i den finska federationen, som även utträdde ur det Socialistiska Partiet efter splittringen, och som därpå en tid framåt var självständig för att sedan till slut åter ansluta sig till det Socialistiska Partiet, inom vilket den bildade en delvis av kommunister bestående vänsterflygel. Den finska federationen var flera år den största gruppen. Med all sannolikhet skall denna federation åter helt och hållet utträda ur det Socialistiska Partiet, så att det kommer att vara möjligt att vinna tusenden av dess medlemmar för det Förenade Kommunistiska Partiet.

En viss framgång har också nåtts genom anslutning av amerikaner ur det gamla Socialistiska Partiet, mestadels sådana som under förföljelserna hade lämnat båda partien. Det har även lyckats att på vår sida få med nya element ur die amerikanska arbetarmassornas mitt. Men detta arbete går mycket långsamt framåt, huvudsakligast, emedan det är svårt att utrota den hos de amerikanska arbetarna djupt inrotade illusionen om deras lands ”demokratiska styrelse”. Denna illusion förhindrar dem nämligen att inse nödvändigheten av en illegal politisk värksamhet.

Om det lyckas oss ätt före detta års slut öka vårt partis medlemsantal till 10,000 värksumma, väl organiserade och till avgörande revolutionär kamp dugliga medlemmar, skall vi kunna säga att våra förväntningar gått i uppfyllelse.

Agitation och propaganda.

I Förenta Staterna, där arbetarna talar och skriver en mångfald olika språk, erbjuder naturligtvis agitationen och propagandan oerhörda svårigheter. Det är tillräcklig att som exempel därvid anföra, att det av oss spridda programmet hittills har utkommit på följande 16 språk: armeniska, engelska, estniska, finska, tyska, ungerska, yiddish, sydslaviska (kroatiska), italienska, lettiska, litauiska, polska, ryska, svenska, spanska och ukrainska.

Vårt officiella organ ”Kommunist” utkom en gång på alla dessa 16 språk. I vanliga fall utkommer den två gånger i månader på engelska, ungerska, polska och ryska språken samt en gång i månaden på tyska, yiddish och sydslaviska (kroatiska) språken.

Som bihang till det illegala officiösa partiorganet utkommer legalt ett engelskt och ett estniskt veckoblad. Dessutom utger vi även två gånger i månaden legalt en tidning på yiddish.

Under den kritiska tiden av röda arméns offensiv mot det av de allierade understödda Polen spridde vi två proklamationer, i vilka vi uppfordrade de amerikanska arbetarna att ställa sig solidariska med Sovjet-Ryssland och att icke ta någon befattning med fabricering eller transport av krigsförnödenheter. Inom somliga distrikt hölls möten i och under de legala organisationernas namn och standar. De vid dessa möten antagna resolutionerna sändes till våra partikamrater för att spridas inom vars och ens respektive fackföreningar.

Vidare lät vi trycka en mängd flygskrifter i strejk- och valstridsfrågan, däribland även en broschyr mot de ur staten New-Yorks lagstiftande församling utdrivna ”socialisterna”, som sökte rentvå sig inför arbetarna genom skändliga svek. Då partiet icke hade möjligheter att under senaste valstrid uppsätta egna kandidater, bojkottade det valen av taktiska hänsyn.

För närvarande förbereder vi tryckningen av Lenins ”Revolutionen och Staten”, som ännu ej utkommit på engelska och alltså är oåtkomlig för de amerikanska arbetarna. Dessutom publicerades i våra officiella organ kamrat Sinovjevs ”Lenins biografi”.

För att göra våra medlemmar förtrogna med kommunismens grundlag har vi ordnat kurser med omfattande program, och vi hoppas, att det skall lyckas oss att skapa en god stridstrupp av de mest begåvade arbetarna.

Industriarbetarnas organisering.

Anda till bildandet av det Förenade Kommunistiska Partiet hade arbetarrörelsen i Amerika intet betydelsefullare inflytande på massorna. Under den period, då arbetarklassens intressen företrädde både av Amerikas Kommunistiska Arbetarparti och Amerikas Kommunistiska Parti inskränkte sig dessa organisationers värksamhet till en mera ytlig agitation bland arbetarmassorna. Partierna kom ej i omedelbar beröring med arbetarna i fabrikerna och var icke nog starka att bland dem utveckla en skarpt utpräglad revolutionär värksamhet. Det Förenade Kommunistiska Partiet har tagit denna uppgift i sin hand och utarbetat ett program för agitationscellernas värksamhet i fackföreningarna och på arbetsplatsen. Dessa celler har bildats ur de s. k. fabrikskomitéerna, vilka består både av partianslutne arbetare och ”vildar”. Vi har energiskt gripit oss an med detta arbete och anser att förvärligandet av detta program är ett livsvillkor för vår organisation. Agitation i denna riktning är den viktigaste uppgiften för våra legala periodiska tryckalster.

Juridiska förföljelser.

De hundratals domstolsutslag, som blev följden av januarioroligheterna, har ännu ej passerat alla instanserna, och många av våra partikamrater väntar fortfarande den slutliga utgången, som hotar dem med landsförvisning.

För ej länge sedan blev två medlemmar av vår exekutivkomité samt 18 andra kamrater anklagade för "sammansvärjning" mot regeringen. Två har flytt och efterspanas nu av myndigheterna; det oaktat utför de sitt partiarbete. En betydande del av den summa, som partiet insamlat åtgår till deras materiella understödjande och till försvarsorganisationen.

Tre partikamrater, James Larkin, Benjamin Gitlow och Harry Winnitzki har fått 5 till 10 års fängelse för aktivt deltagande i arbetarrörelsen.

Världens industriarbetare. (I. W. W.)

Uppropet från Kommunistiska Internationalens exekutivkomité till Världens Industriarbetare (I. W. W.) hade åsyftad verkan på denna organisations uppträdande gentemot det Förenade Kommunistiska Partiet. I. W. W. blev mindre fientligt, ehuru organisationen teoretiskt står kvar på sin tidigare ståndpunkt. "One Big Union Monthly" och "Solidarity", I. W. W:s officiella vecko- och månadsskrifter, publicerade detta upprop från Kommunistiska Internationalens exekutivkomité och dessutom inflöt det även på främmande språk i några av I. W. W:s broschyrer. Men detta skedde dock först sedan det Förenade Kommunistiska Partiet hade publicerat uppropet i sina officiella organ, och sedan det även i flygblad spritts bland medlemmarna i I. W. W. Bland ledarna för I. W. W. bildades så småningom en grupp, som anslöt sig till det Förenade Kommunistiska Partiet, och för ögonblicket behandlas frågan om möjligheterna för att sammankalla en konferens för de båda exekutivkomitéernas representanter.

Kommunistisk enighet.

En fraktion av f. d. Amerikas Kommunistiska Parti" står ännu utanför det Förenade Kommunistiska Partiet. Denna fraktion består till största delen av den litauiska federationen men även av medlemmar från ukrainska, lettiska och ryska federationerna.

Den propaganda, som det nuvarande Amerikas Kommunistiska Parti f. n. för, inskränker sig väsentligen till personlig kritik av enstaka medlemmar i det Förenade Kommunistiska Partiet. Under debatterna har det dock lyckats oss att fastställa följande meningsskiljaktigheter i de taktiska frågorna:

- 1) Amerikas Kommunistiska Parti anser, att endast de kommunistiska elementen bland industriarbetarna är nog kompetenta och pålitliga för att bilda sovjeter. Mot detta invänder det Förenade Kommunistiska Partiet att sovjeterna måste skapas genom fabrikskomitéerna, som består av såväl partimedlemmar som "vildar". Det gäller blott för partielementen i dessa fabrikskomitéer att bilda enskilda celler.
- 2) Amerikas Kommunistiska Parti är emot åsikten att det illegala arbetet är önskvärt. Häremot framhåller det Förenade Kommunistiska Partiet att det blott för syns skull utvecklar en legal värksamhet, medan dess huvudintresse ägnas åt det illegala arbetet.
- 3) Amerikas Kommunistiska Parti ställer sig avvisande mot vår partipolitik. Det anser, att vi framkallar en splittring i de amerikanska arbetarnas landsorganisation i och med att vi eftersträvar en vänskaplig förbindelse med I. W. W. på kommunistisk grund. Vi är emellertid av den åsikten att det redan nu är för sent att försöka förena alla revolutionära element — I. W. W. inbegripna — i en revolutionär fackorganisation.

4) Med avseende på det väpnade upproret består det Förenade Kommunistiska Partiets politik i det systematiska och eftertryckliga bemödandet att vänja arbetarna vid tanken, att det blir nödvändigt att *i den sista revolutionära striden* gå fram med vapen i hand. Amerikas Kommunistiska Parti däremot anser det vara ett tillräckligt bevis på sin egen "revolutionära" karaktär att vid alla möjliga tillfällen skrika på nödvändigheten av väpnat våld. Med anledning av en obetydlig ekonomisk strejk av fullkomligt reaktionär prägel spred man t. ex. bland arbetarna vid de elektriska spårvägarna i New York en proklamation, vari det sålunda hette: "Amerikas Kommunistiska Parti uppfordrar alla arbetare till revolution, till väpnad kamp." Om sådana "paroller, gives i ett ögonblick, då de sociala och ekonomiska betingelserna i sig själva icke kan väcka någon strävan till revolution hos massorna, i ögonblick, då de blott kan framkalla arbetarnas föraktliga skratt, anser vi, att detta endast kan vara ett påhitt av oansvariga "känslomänniskor:, , som tror sig om att kunna trolla fram en kommunistisk aktion genom högtravade fraser.

Fastän de ovan anförda meningsskiljaktigheterna i själva verket ännu kvarstår, tror vi dock, att de icke lägger några oöverstigliga hinder i vägen för en sammanslagning. . De är endast följden av personliga åsikter hos några av ledarna inom Amerikas Kommunistiska Parti, och de har nog ingen fast mark bland denna organisations medlemmar.

Under ett samtal med en för sammanslagningstanken vänligt stämd ledamot av Amerikas Kommunistiska Partis verkställande utskott har vi erfarit, att utskottets flertal kommer att vara emot sammanslagningen sålänge som Kommunistiska Internationalens exekutivkomité ej i bestämda ordalag uppfordrat dem till annat. De förklara, att instruktionen om sammanslagning av Kommunistiska Arbetar partiet och Amerikas Kommunistiska Parti såsom sakerna nu står är oantagbar.

Vi anser, att en direkt uppmaning till sammanslagning från Kommunistiska Internationalens exekutivkomité skulle innebära en oerhörd nytta för arbetarrörelsen i Amerika. Som grundlag för denna sammanslagning kunde samma villkor tjäna, som föreslogs som basis för sammanslagningen mellan det gamla Kommunistiska Arbetarpartiet och Amerikas Kommunistiska Parti. Vi åsyftar de villkor, som faktiskt redan uppfyllts av Kommunistiska Arbetarpartiet och av de fraktioner från Amerikas Kommunistiska Parti, vilka anslutit sig till det Förenade Kommunistiska Partiet.

Nutid och framtid.

Det industriella läget i Förenta Staterna undergår f. n. en för utvecklingen av en mäktig kommunistisk aktion ytterst fördelaktig förändring. Allt tyder på att de kapitalistiska klasserna i hela landet förbereder sig till ett gemensamt angrepp mot de organiserade arbetarna.

Den nationella handelskammaren, arbetsköparnas organisation, har för kort tid sedan fattat ett reaktionärt beslut om att möta arbetaraktionerna med motstånd, Deras program innehåller även fordringar på fri handel.

Den sista strejken har tydligt visat, att arbetsköparna vill uppta en organiserad kamp i och för förstörandet av arbetarorganisationerna. Allt tyder på att en strid på liv och död för arbetarna förestår, om dessa är beslutna att bevara sina organisationer.

Samtidigt ser vi också den ständigt ökade skaran av arbetslösa. Kapitalistpressen uttrycker även öppet sin glädje över att möjligheter nu erbjuder sig att värva nya strejkbrytargården bland de arbetslösa.

Samtidigt med arbetslösheten och med kapitalisternas strävanden att pressa ned arbetarnas löner stiger också priserna.

Ett sådant läge måste ovillkorligen inom den närmaste framtiden framkalla en häftig ekonomisk strid, och faktiskt tyder inom några industrigrenar allt redan på ett snart utbrott. Framför allt väntar man på strejk av hundratusentals gruvarbetare som är missnöjda med de av regeringen fastställda lönerna. Inom två industricentra, där arbetarna har givit strejkvarning, har trupper redan koncentrerats: i Denver och Väst-Virginia. I det sistnämnda området för gruvarbetarna ett värkligt borgarkrig. Ett sådant krig med vapen i hand föres redan sedan mer än en månad mellan gruvarbetarna och koltrustens vita garden.

I denna ekonomiska strid tar regeringen allt oftare parti för kapitalisterna. Gruvarbetarstrejken i vintras avbröts endast tack vare våldsamt regerings ingripande. Sedan dess spelar regeringen rollen av medlare i förhandlingarna med järnvägsmännen, och i den pågående gruvarbetarstrejken företräder den arbetsköpareintresset vid förhandlingarna. Efter dessa händelser blir den fientliga stämningen mot regeringen allt spändare.

Industri tekniken befinner sig för tillfället i ett otillfredsställande tillstånd. Följderna av de ekonomiska oroligheterna i kolgruvorna har blivit en kännbar brist på kol. Della tillstånd har invärkat mycket inom olika industrigrenar, och man kan anta, att några distrikt i vinter kommer att lida svårt därav. Stationsarbetarnas ”utomordentliga” strejk (som icke gillades av de reaktionära fackföreningspamparna) hade till följd en mycket skadlig invärkan på transporten. Den fortsätter för övrigt än i dag, fastän det heter, att personalen ”tagit tjänstledighet”. Men denna formella undanflykt var nödvändig för att undvika de hårda straff, som hotade transportarbetarna.

Vad som ovan sagts skall man icke tolka som om i Amerika redan vore att anteckna en mer eller mindre betydande aktion av utpräglad kommunistisk karaktär. Att tro det vore att föra sig själv bakom ljuset. Nej, massorna är nog alltjämt stöttorna för den bestående ordningen och någon revolutionär massaktion existerar ännu icke. Men de förutsättningar, som är nödvändiga för massaktionen, finnes och utvecklar sig allt mer.

Innehållförteckning till tidskriften [Den Kommunistiska Internationalen](#)